

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **Ing. J.**, bytom L., zastúpeného advokátom JUDr. J., Advokátska kancelária so sídlom v M.M., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát Košice**, Kuzmányho č. 8, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-184-1/DI-1-2006 zo dňa 27.12.2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/17/2007-39 zo dňa 3.12.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/17/2007-39 zo dňa 3.12.2008 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. KRP-184-1/DI-1-2006 zo dňa 27.12.2006 v spojení s rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Michalovciach č. p. ORP-819/DI-S-2005 zo dňa 7.9.2006 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 394,78 € a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J., č. ú: X., vedený vo V. a.s., pobočka M..

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku toho rozhodnutia zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia č. KRP-184-1/DI-1-2006 zo dňa 27.12.2006, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Michalovciach č. p. ORP-819/DI-S-2005 zo dňa 7.9.2006 o uznaní žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 372/1990 Zb.) a uložení pokuty § 22 ods. 2 tohto zákona vo výške 4.000,-Sk (132,78 €) a zákazu činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 5 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

S poukazom na zistenie, že v správnom konaní bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, a to aj náležitým posúdením obsahu znaleckých posudkov, na základe čoho správne orgány dospeli k správny právny záverom, krajský súd žalobu zamietol.

O trovách rozhodol tak, že právo na ich náhradu žalobcovi nepriznal a zároveň vrátil žalobcovi preplatok na súdnom poplatku.

Z odôvodnenia jeho rozsudku vyplýva, že námietku nevypočutia svedkov dopravnej nehody neakceptoval, pretože z obsahu administratívneho spisu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žiadni svedkovia, ktorí by svojimi výpoveďami mohli prispieť k objasneniu tejto dopravnej nehody, zadokumentovaní neboli, nikto sa ani neprihlásil a žiadni svedkovia neboli ani označení účastníkmi konania pri ich prvotných úkonoch.

Krajský súd ďalej dôvodil tým, že správne orgány náležitým spôsobom posúdili obsah znaleckého posudku dipl. Ing. Š., ktorý hodnotili ako jeden z dôkazov, pričom otázky, na ktoré mal znalec odpovedať, neboli totožné s otázkami zadanými znalcovi Ing. H. a totožné neboli ani podklady, z ktorých znalci vychádzali, keďže dipl. Ing. Š. vychádzal z podkladov poskytnutých mu žalobcom, ktoré však neboli súčasťou administratívneho spisu a navyše boli v rozpore s jeho obsahom a zadokumentovanými dôkazmi (existencia tretieho vozidla, premávanie žalobcu s vozidlom v čase odbočovania v ľavom jazdnom pruhu a pod.).

Konštatoval, že bolo dostatočne preukázané, že žalobca spáchal priestupok, ktorý sa mu kladie za vinu, pričom na spáchanie priestupku postačuje len bezprostredné ohrozenie bezpečnosti alebo plynulosti cestnej premávky, t. j. ide o ohrozovací delikt, k čomu podľa názoru krajského súdu došlo nepochybne tak, ako to konštatoval znalec Ing. H..

Proti rozsudku podal žalobca včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že sa rozhodnutie žalovaného i prvostupňového správneho orgánu zrušujú a vracajú na ďalšie konanie.

V odvolaní namietal nesprávnosť právneho posúdenia súdom prvého stupňa, ktorý sa podľa neho vôbec nevysporiadal s otázkou, či v konaní správnych orgánov nedošlo k porušeniu § 3 ods. 4 a § 46 SP. Vytýkal, že mu nemôže byť na škodu skutočnosť, že on ani ďalší účastník dopravnej nehody v stave, v akom po nehode boli, neuviedli do zápisu svedkov nehody, ktorých na mieste nehody videli aj príslušníci PZ a nemal byť problém odstrániť rozpor zistením, kto oznámil dopravnú nehodu a privolal políciu. Poukázal na to, že pri posudzovaní skutkového stavu priestupku bol ustanovený znalec, ktorý mal vypracovať znalecký posudok po vykonaní rekonštrukcie na mieste dopravnej nehody a po jej vykonaní zodpovedať na položené otázky, avšak znalec Ing. H. rekonštrukciu nerealizoval, hoci mu táto povinnosť bola uložená. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa pochybil, keď znalecký posudok Ing. H. hodnotil ako smerodajný a posudok dipl. Ing. Š., ktorý bol vypracovaný modernou počítačovou metódou, považoval za neobjektívny a nesprávny. Poukázal na to, že na obr. 7A tohto znaleckého posudku, kde bolo nasimulované tretie vozidlo, nejde o tretie vozidlo ako zobrazenie reálneho stavu, ale je to len jedna z možných alternatív priebehu nehodového deja a nie základ pre vypracovanie znaleckého posudku. Zdôraznil, že konštatovanie „premávanie žalobcu s vozidlom v čase odbočovania v ľavom jazdnom pruhu“ nebola nová skutočnosť oznámená znalcom, ale ide o objektívnu skutočnosť vyplývajúcu z plánu dopravnej nehody vyhotovenej ODI Michalovce, ktorá bola súčasťou spisu, keďže z neho je zrejmé, že vozidlo sa po nehode a teda aj pred ňou už celé nachádzalo na ľavej strane vozovky, pravou stranou pri deliacej čiare. Trval na tom, že tieto rozpory bolo možné odstrániť vykonaním kontrolného znaleckého posudku a rekonštrukciou na mieste samom.

Žalovaný správny orgán vo svojom vyjadrení k odvolaniu trval na svojom stanovisku o zákonnosti správneho rozhodnutia a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny.

Poukázal na to, že počas realizácie nebol ani hliadkou, ani účastníkmi dopravnej nehody nahlásený žiadny svedok a ani sa žiadny svedok neprihlásil, preto v protokole o nehode žiadny svedok zapísaný nie je.

Uviedol, že s námietkami žalobcu týkajúcimi sa hodnotenia znaleckých posudkov sa vysporiadal v rozhodnutí zo dňa 27.12.2006 a konštatoval, že znalec Ing. H. v potrebnom rozsahu posúdil a zodpovedal otázky, ktoré mu boli položené a zaoberal sa výlučne technickou stránkou nehody, keďže právne posúdenie zavinenia je výlučne vecou správneho orgánu, pre ktorý sú závery znalca len jedným z dôkazov a nie sú preň záväzné. Zdôraznil, že účastník konania má právo navrhnúť dôkazy a ich doplnenie, ale samotné vykonávanie a hodnotenie dôkazov patrí správne orgánu. Uviedol, že dôveryhodnosť posudku dipl. Ing. Š. bola spochybnená tým, že znalca do konania neustanovil správny orgán, ale vypracoval posudok na žiadosť žalobcu, pričom vychádzal z iných podkladov ako Ing. H.. Pripomenul, že vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu a takéto samostatné dokazovanie obvineného bez vedomia a prítomnosti správneho orgánu je neprípustné a preto ho hodnotil ako účelové. Znalecký posudok dipl. Ing. Š. považoval za vypracovaný jednostranne, subjektívne, nepresne, v rozpore so zásadami znaleckého skúmania, pričom účelovo posúvalo a manipulovalo s polohou vozidiel mimo reálne zdokumentovaných stôp.

Poukázal na § 2 písm. w/ zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 315/1996 Z. z.), v zmysle ktorého neohrozením je povinnosť vodiča počínať si tak, aby inému účastníkovi cestnej premávky nevzniklo nijaké nebezpečenstvo a teda žalobca si mal počínať tak, aby neohrozil iného vodiča, čo znamená, že sa mal náležite pred započatím odbočovania vľavo presvedčiť, či nie je predbiehaný a to viacnásobným pohľadom do spätných zrkadiel. Dodal, že čas potrebný na odbočenie doľava je vždy kratší ako čas potrebný na zastavenie vozidla, takže možnosť zabrániť vzniku nehody v čase, keď sa chystá zmeniť smer jazdy, má iba vodič odbočujúceho vozidla.

K námietke žalobcu, že nebola zohľadnená skutočnosť, že druhý účastník nehody jazdil pod vplyvom alkoholických nápojov uviedol, že táto skutočnosť nebola bezprostrednou príčinou vzniku dopravnej nehody, pretože ňou bolo práve porušenie ustanovenia § 18 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z. z. žalobcom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) s tým, že rozsudok verejne vyhlásil dňa 8. júna 2010 potom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Odvolací súd v medziach dôvodov odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia a postupu mu predchádzajúceho..

Odvolací súd z obsahu pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 29.6.2005 v čase o 10.25 hod. viedol žalobca osobné motorové vozidlo zn. VW Passat EČ M. po štátnej ceste II/555 v obci Zemplínska Široká, kde na križovatke s miestnou komunikáciou odbočoval doľava, pričom došlo k zrážke jeho vozidla s vozidlom značky Škoda 120 GLS EČ M. predchádzajúcim vozidlo žalobcu zľava, ktoré viedol S., v dôsledku ktorej vozidlo Škoda odhodilo mimo vozovku vľavo a následne narazilo do oplotenia areálu patriaceho miestnemu obecnému úradu.

Prvostupňový správny orgán po vykonanom dokazovaní rozhodnutím č. p. ORP-8197/DI-S-20057 zo dňa 7.9.2006 uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb., keď ustálil a to aj na základe obsahu znaleckého posudku a jeho dodatku spracovaného znalcom Ing. Igorom H., že žalobca odbočoval na križovatke vľavo v čase, kedy už bol predchádzaný iným vozidlom, čím tomuto vozidlo vytvoril prekážku v jazde, v dôsledku čoho došlo k zrážke vozidiel. Za tento skutok

žalobcovi uložil pokutu v sume 4.000,-Sk (132,78 €) a zákaz viesť motorové vozidlo po dobu 5 mesiacov.

Na odvolanie žalobcu, v ktorom tento poukazoval predovšetkým na nedostatočne zistený skutkový stav, vyžadujúci aj vykonanie pôvodne nariadenej rekonštrukcie nehody, na ktorú odkazuje aj znalecký posudok dipl. Ing. Š. a ktorým žalobca označil za príčinu nehody vysokú rýchlosť za ním idúceho motorového vozidla, vplyv alkoholu na motorickú činnosť vodiča S. a jeho nesprávny spôsob obchádzania, žalovaný rozhodnutím č. p. KRP-184-1/DI-1-2006 zo dňa 27.12.2006 rozhodnutie prvostupňového orgánu potvrdil a odvolanie zamietol.

V správnom súdnictve sa súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Súd pri preskúvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis, pričom pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku

1) Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

2) Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe

správnemu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 34 ods. 1, 2 Správneho poriadku

1) Na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

2) Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z. z. **pri odbočovaní na križovatke alebo pri odbočovaní na poľnú cestu, alebo na lesnú cestu, alebo na miesto mimo cesty vodič je povinný dávať znamenie o zmene smeru jazdy. Vodič pri odbočovaní nesmie ohroziť vodičov jazdiacich za ním.** Vodič je povinný dbať na zvýšenú opatrnosť najmä pri odbočovaní na poľnú cestu alebo na lesnú cestu, alebo na miesto mimo cesty.

Podľa § 14 zákona č. 315/1996 Z. z. predchádza sa vľavo. **Vpravo sa predchádza vozidlo, ktoré mení smer jazdy vľavo a ak už nie je pochybnosť o ďalšom smere jeho jazdy.** Pri jazde v pripájacom alebo v odbočovacom pruhu sa smie vpravo predchádzať aj vozidlo idúce v priebežnom pruhu (ods. 1).

Vodič nesmie predchádzať, ak vodič pred ním idúceho vozidla dáva znamenie o zmene smeru jazdy vľavo a ak ho nemožno predísť vpravo podľa odseku 1, prípadne ak ho nemožno predísť v ďalšom voľnom jazdnom pruhu v tom istom smere jazdy vyznačenom na vozovke (§ 14 ods. 5 písm. d/).

Odvolačí súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu v intenciách podaného odvolania a v nadväznosti na neho aj rozhodnutia žalovaného ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že spôsob a rozsah v konaní vykonaného dokazovania vyvolávajú dôvodné pochybnosti o úplnosti a presnosti zistenia skutkového stavu veci a a v nadväznosti na to aj správnosti právnych záverov, ku ktorým správne orgány dospeli.

Námietky žalobcu v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktoré sa v podstate zhodujú s námietkami vznesenými žalobcom v správnom konaní ako aj v žalobe sú podľa

názoru odvolacieho súdu spôsobilé spochybníť zákonnosť postupu správnych orgánov a na neho nadväzujúceho napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Je potrebné pripomenúť, že dokazovanie (t. j. obstaranie, vykonanie a hodnotenie dôkazu o skutočnostiach dôležitých pre rozhodnutie) patrí do právomoci správneho orgánu, ktorý tak robí z úradnej povinnosti, preto je predovšetkým povinnosťou správneho orgánu z vlastnej iniciatívy a vlastnými prostriedkami sporné skutočnosti nielen zistiť, ale aj objasniť.

Splneniu tejto povinnosti nezodpovedá, ak správny orgán prvého stupňa obmedzil dokazovanie len na (veľmi stručný) výsluch účastníkov predmetne dopravnej nehody a vec uzavrel konštatovaním zodpovednosti žalobu za porušenie povinnosti vodiča vyplývajúcej z ust. § 18 ods. 1 zákona. Toto napokon zistil aj žalovaný, keď pôvodné rozhodnutie ODI ORPZ Michalovce z 20.1.2006 zrušil a vec mu vrátil s konštatovaním, že taký záver nezodpovedá vykonanému dokazovaniu, pričom nezistil presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si nezaobstaral potrebné podklady pre rozhodnutie. Napriek tomu, že prvostupňový správny orgán ustanovil vo veci znalca a nariadil vykonanie rekonštrukcie nehody za prítomnosti účastníkov ako aj svedkov, na vykonaní rekonštrukcie neskôr po dohode so znalcom netrval a žiadnych svedkov nezabezpečil ani nevypočul. Z jeho následného rozhodnutia zo 7.9.2006, ktorým opätovne uznal žalobcu za vinného zo spáchania predmetného priestupku nevyplýva dôvod, pre ktorý upustil od pôvodne nariadenej rekonštrukcie nehody ani vysvetlenie, ako môže prípadné dodatočné zistenie a vypočutie svedkov nehody nadradit' správa o preverení postupu policajta objasňujúceho predmetnú dopravnú nehodu inšpekčnou službou. S poukazom na účel a postavenie správneho orgánu v procese dokazovania odvolací súd nepovažuje za dostatočný dôvod pre nevypočutie svedkov nehody (ktorí sa evidentne pri príchode hliadky na mieste nehody nachádzali) tvrdenie správnych orgánov, že účastníkmi nehody svedkovia nahlásení neboli a žiadny sa ani neprihlásil.

Ďalšie dôvodné pochybnosti o úplnom a presnom zistení skutkového stavu vyvoláva aj konštatovanie znalca dipl. Ing. Š. v posudku vypracovaného na požiadanie žalobcu, že z predloženej dokumentácie a protokolu o nehode (pochádzajúcich z administratívneho spisu) možno zistiť minimálne informácie z technického hľadiska o poškodeniach vozidla zn. Škoda 120L, absentujú protokoly o obhliadke oboch vozidiel, nebol zisťovaný ich technický

stav (stav bŕzd, riadenia, plášŕov pneumatík a iné) a neboli zmerané ani deformácie oboch vozidiel, nie je zdokumentované, či pred križovatkou je dopravné značenie križovatka a obsah protokolu o nehode neobsahuje obmedzenie rýchlosti (do 60 km/h v danom úseku alebo iná), pričom znalec zdôraznil potrebu rekonštrukcie pre spresnenie priestorových a konfiguračných údajov z dôvodu absencie základných vstupných údajov.

V súvislosti s posudzovaním legality predloženia znaleckého posudku vypracovaného (znalcom registrovaným v zozname znalcov na MS SR) na požiadanie účastníka v priestupkovom konaní odvolací súd pripomína, že pre zistenie skutočného stavu veci možno použiť všetky prostriedky, ktoré vedú k zisteniu a objasneniu skutočného stavu veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi (§ 34 ods. 1 SP), z čoho možno vyvodit', že dôkazný prostriedok nie je v súlade s právnymi predpismi, ak je výslovne zakázaný, čo v danom prípade zistené nebolo, preto nebol dôvod na jeho spochybňovanie ako dôkazného prostriedku.

Krajský súd rovnako ako správne orgány v podstate len prevzali závery vyjadrené znalcom Ing. H. v jeho znaleckom posudku, hoci znalecký posudok je len jedným z dôkazov, ktoré musí príslušný orgán hodnotit' jednotlivito, no i vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi. Podľa názoru odvolacieho súdu bol za daného stavu vykonaného dokazovania záver prijatý správnym orgánom o zodpovednosti žalobcu z dôvodu nesprávneho spôsobu jazdy, keď začal odbočovať v dobe, keď už bol predbiehaný vodičom S. jazdiacim za ním predčasný a nepresvedčivý, keďže doposiaľ v konaní nebolo ustálené v čom konkrétne žalobca preukázateľne porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z § 18 ods. 1 zákona č. 315/1996, v zmysle ktorého mal žalobca povinnosť pri odbočovaní vľavo dať znamenie o zmene smeru jazdy a zároveň povinnosť neohroziť vodičov jazdiacich za ním.

V správnom konaní mal správny orgán predovšetkým ustáliť, aká bola pozícia vozidla vedeného žalobcom z hľadiska existencie povinností vyplývajúcich z vyššie citovaných zákonných ustanovení a či a kedy signalizoval žalobca zmenu smeru jazdy vľavo, ktorú mal vodič za ním idúceho vozidla rešpektovať a na základe tohto mal správny orgán posúdiť, či k nehode došlo porušením povinnosti žalobcu pri odbočovaní vľavo neohroziť vodičov jazdiacich za ním (čo však neznamená vylúčenie možnosti ich prípadného obmedzenia napríklad prinútením znížiť rýchlosť, alebo aj zmeniť smer jazdy bez nebezpečenstva šmyku

napríklad obídením sprava) či nehodu zaviniť vodič vozidla zn. Škoda jazdiaci za žalobcom porušením povinnosti predchádzať vpravo vozidlo meniace smer jazdy vľavo, resp. povinnosť nepredchádzať pred ním idúce vozidlo, ktoré dáva znamenie o zmene smeru jazdy vľavo, ak ho nemožno predísť vpravo.

V konaní nebolo spochybnené tvrdenie žalobcu o tom, že znamenie o zmene smeru jazdy vľavo dával už cca 40m pred križovatkou, (čo vyhlásil už v protokole o nehode v cestnej premávke) avšak správne orgány sa týmto tvrdením dostatočne nezaoberali, keď zo zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 7.6.2006 vyplýva, že „skutočnosť, že vodič Ing. Š. dal znamenie o zmene smeru doposiaľ nebola predmetom a príčinou spôsobenia dopravnej nehody, pretože znamenie o zmene smeru jazdy má len informatívny charakter“, hoci podľa názoru odvolacieho súdu ide o jednu z rozhodujúcich skutočností pre určenie, ktorý z účastníkov nehody porušením svojich zákonných povinností nesie zodpovednosť za nehodu.

Rovnako významné pre takýto záver má aj posúdenie okolností spôsobu jazdy a riadenia vzadu idúceho vozidla vodičom S., u ktorého napriek preukázateľnému zisteniu požitia alkoholických nápojov (čím sa dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona), sa otázka ich možného vplyvu na jeho rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť (viď Rs 36/2004) neskúmala. Správny orgán tiež nezaujal stanovisko k otázke, či zo smeru a spôsobu jazdy odbočujúceho vozidla mohol usudzovať takýto manéver, najmä s prihliadnutím na to, že ako sám uviedol, registroval pred ním pomaly idúce vozidlo, pričom išlo o dopravnú situáciu v intraviláne obce, kde odbočenie k pri ceste sa nachádzajúcim objektom možno logicky predvídať, čo za daných okolností nesporne zdôvodňuje potrebu zvýšenej opatrnosti a bez povšimnutie ostalo aj tvrdeniu žalobcu, že vodič S. sa nevenoval dostatočne vedeniu vozidla, keďže v tom čase hľadal mobilný telefón, (o čom sa mal zmieniť žalobcovi). V súhrne tak ide o skutočnosti, ktoré nepochybne nie sú v kontexte s ďalšími okolnosťami, za ktorých došlo k nehode, bez významu a napriek tomu ostali v konaní neobjasnené.

Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade v správnom konaní nebol dostatočne zistený skutkový stav v dôsledku čoho správne orgány

dospeli k nesprávnym právnym záverom, preto nebolo podmienky na zamietnutie žaloby a pokiaľ tak súd prvého stupňa urobil, rozhodol vo veci nesprávne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto jeho rozsudok v zmysle § 250ja ods. 3 OSP zmenil tak, že rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušil a vec im vrátil na ďalšie konanie.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c a § 224 ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 394,78 € pozostávajúcu z náhrady trov v prvostupňovom i v odvolacom konaní v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhl.) podľa ich vyčíslenia právnym zástupcom žalobcu, a to:

- zaplatený súdny poplatok za žalobu 33,19 € (1.000,-Sk)
- zaplatený súdny poplatok za odvolanie 33,- €
- odmena za 4 úkony právnej služby:
 - prevzatie a príprava veci 20.1.2007 (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhl.) ...45,51 € (1.371,-Sk) a prislúchajúci režijný paušál 5,91 € (178,-Sk)
 - podanie žaloby zo dňa 20.1.2007 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl.) ... 45,51 € (1.371,-Sk) a prislúchajúci režijný paušál 5,91 € (178,-Sk)
 - účasť na pojednávaní na krajskom súde dňa 3.12.2008 (§ 14 ods. 1 písm. d/ vyhl.) ... 48,63 € (1.465,-Sk) a prislúchajúci režijný paušál 6,31 € (190,-Sk)
 - odvolanie zo dňa 11.2.2009 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl.) ... 53,49 € a prislúchajúci režijný paušál 6,93 €
- zvýšenie sumy odmien za úkony právnej služby (realizované do 31.5.2009) o 19%-nú DPH, teda 36,70 € (zo základu 193,14 €, ktorý predstavujú odmeny za 4 úkony právnej služby)
- náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhl. za 4 polhodiny (cesta z Michaloviec na pojednávanie do Košíc a späť) po 10,52 € (317,-Sk) ... 42,08 €
- náhrada cestovného spolu ... 31,59 €.

Právny zástupca si uplatnil zvýšenie o 19%-nú DPH vypočítané z odmien za úkony, režijného paušálu ako i náhrady za stratu času a cestovné, no podľa ustanovenia 18 § ods. 3 vyhl. v znení platnom do 31.5.2009, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa tarifná odmena určená podľa § 9 až 14f o daň z pridanej hodnoty. Preto odvolací

súd priznal advokátovi – platiteľovi DPH zvýšenie o DPH vypočítané len zo sumy predstavujúcej súčet odmien za úkony spojené so zastupovaním žalobcu a nie aj za režijný paušál, cestovné a náhradu za stratu času, pretože k týmto náhradám možno priznať DPH len ak súvisia s úkonmi uskutočnenými po 1.6.2009.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 8. júna 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová